

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/167/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514207362
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7514207362.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, Metodova č. 8, IČO: 35 697 270, proti žalovanej Q. E., bývajúcej v V. O. I., C. X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom v Prešove, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 343 828, zastúpeného JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Urbánkova 1562/6, o 193,07 € s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie č.k. 17C/278/2014-63 zo dňa 8.septembra 2014 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka tak, že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 17,60 € právnej zástupkyňi vedľajšieho účastníka JUDr. Monike Marjanovič do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice-okolie (ďalej len „súd prvého stupňa“ alebo „okresný súd“) rozsudkom dňa 8. septembra 2014 č.k. 17C/278/2014-63 zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 62,07 € s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 2.11.2012 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 193,07 € s prísl., z toho sumy 62,07 € titulom poplatkov za poskytnuté elektronické komunikačné služby a sumy 131 € titulom náhrady škody.

Z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že dôvodná bola žaloba čo do zaplatenia sumy 62,07 €, ktorú sumu zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi. V prevyšujúcej časti o náhradu škody žalobu zamietol, lebo žalobca nepreukázal splnenie zákonných predpokladov pre vznik zodpovednosti žalovanej za škodu.

O trovách konania účastníkov rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. vzhľadom na pomerný úspech účastníkov v konaní. Aj keď v konaní bola v prevažnej časti úspešná žalovaná, trovy konania si neuplatnila, preto súd žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka súd aplikoval ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania ani v rozsahu, v akom by mu táto patrila vychádzajúc z úspechu žalovanej v konaní. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v danej veci ide o rutinnú záležitosť, ktorá je zvládnuteľná prostredníctvom administratívy vedľajšieho účastníka a na ktorú nebola potrebná odborná pomoc zvoleného advokáta. Konštatoval, že trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej - ktorej veci a jej individualizáciu na súdoch, nemožno považovať za trovy nevyhnutne

vynaložené na riadne bránenie práva na súde. Trovy právneho zastúpenia teda považoval za neúčelné, ktoré si musí hradiť sám vedľajší účastník.

Proti tomuto rozsudku, čo do výroku o nepriznaní náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi, v zákonnej lehote podal odvolanie vedľajší účastník. Navrhol rozsudok v napadnutom výroku zmeniť tak, že súd prizná vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania vo výške 49,28 € proti žalobcovi a zaviazal žalobcu aj na náhradu trov odvolacieho konania. V dôvodoch odvolania uviedol, že do konania na podporu spotrebiteľa vstúpil len v rozsahu uplatneného nároku na náhradu škody, pretože iba v tomto nároku boli porušené spotrebiteľské práva. V tejto časti bol pritom plne úspešný, a preto mu patrí plná náhrada trov konania. Svojím pôsobením preto prispel k úspechu žalovanej v časti uplatneného nároku na náhradu škody. Namietal neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Vytýkal súdu prvého stupňa pochybenie, ak pri rozhodovaní o trovách konania neposudzoval úspech a neúspech účastníkov konania a ani vedľajšieho účastníka samostatne vo vzťahu ku každému z dvoch uplatnených nárokov zvlášť, ale vychádzal z celkového úspechu v spore. Z týchto dôvodov navrhol mu priznať plnú náhradu ním uplatnených trov prvostupňového konania vo výške 49,28 € a náhradu trov odvolacieho konania.

Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril (odvolanie mu bolo doručené dňa 13.3.2015 - poznámka odvolacieho súdu).

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 10 ods.1 O.s.p.) prejednal odvolanie vedľajšieho účastníka ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1,3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je sčasti dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania bol iba výrok rozsudku o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Proti ostatným výrokom rozsudku účastníci konania nepodali odvolanie, a tak rozsudok v prevyšujúcej časti nadobudol právoplatnosť.

Súd prvého stupňa rozhodoval o trovách konania účastníkov podľa § 142 ods. 2 O.s.p. vychádzajúc z čiastočného úspechu oboch účastníkov konania, avšak pri rozhodovaní o trovách konania vedľajšieho účastníka aplikoval aj ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania ani v rozsahu úspechu žalovanej s odôvodnením, že ide o trovy neúčelné.

S týmto záverom súdu prvého stupňa sa odvolací súd nestotožňuje.

Z obsahu spisu vyplýva, že vedľajší účastník vstúpil do konania písomným podaním, doručeným súdu dňa 19.5.2014 a po doručení žaloby s prílohami vedľajší účastník doručil súdu dňa 22.7.2014 vyjadrenie k žalobe, v ktorom namietal uplatnený nárok v sume 131 € titulom náhrady škody. Vo vyjadrení poukázal na to, že žalobca si uplatňuje túto sumu nie titulom zmluvnej pokuty, uvedomujúc si zákonnú prekážku podľa § 53a Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), ktorú predstavujú právoplatné rozsudky vo vzťahu k žalobcom formulovaným ustanoveniam o zmluvnej pokute v dodatku k zmluve o pripojení a z týchto dôvodov si uplatnil sumu dohodnutej zmluvnej pokuty ako náhradu škody a túto vyčíslil ako rozdiel medzi trhovou cenou a poskytnutou zľavnenou cenou mobilného zariadenia. Namietal, že žalobcovi konaním žalovanej mohla vzniknúť škoda a predovšetkým poukázal na nespĺnenie zákonných predpokladov pre vznik zodpovednosti žalovanej za škodu, keďže z jej strany nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti a namietal aj neexistenciu príčinnej súvislosti medzi konaním žalovanej a škodou žalobcu. Zároveň poukázal aj na neprijateľné zmluvné podmienky a na samotné protiprávne konanie žalobcu, ktorý konal v rozpore s ustanovením § 4 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. veta tretia, podľa ktorej predávajúci nesmie viazať predaj výrobkov alebo poskytovať služby na predaj iného výrobku alebo na poskytnutie služby. Vo vyjadrení poukázal aj na možnosť jeho vstupu do konania iba v časti nároku s poukazom na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove.

Z obsahu rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že zamietol nárok žalobcu na náhradu škody, lebo neboli preukázané zákonné predpoklady pre vznik zodpovednosti žalovanej za škodu.

Za tejto situácie možno vyvodiť záver, že vedľajší účastník vykonal úkony, ktoré boli nevyhnutné pre úspech vo veci, resp. pre účelné bránenie práva žalovanej, keď poskytol právne služby, ktorých vykonanie malo vplyv na rozhodnutie súdu v prospech žalovanej.

V preskúmvanej veci, pokiaľ ide o vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobe, nejde o rutinnú záležitosť, ktorá by bola zvládnuteľná prostredníctvom administratívy vedľajšieho účastníka a na ktorú nebola potrebná odborná pomoc zvoleného advokáta. Uvedené podanie nie je totiž takým podaním v hromadnej veci, kde by sa menili (aktualizovali) len údaje identifikujúce danú vec na súdoch v Slovenskej republike, z ktorého dôvodu záver súdu o neúčelnosti vynaložených trov neobstojí. Advokát vedľajšieho účastníka v písomnom vyjadrení podrobne rozobral jednotlivé argumenty, pre ktoré žaloba v časti náhrady škody nemôže byť úspešná a z hľadiska posúdenia účelnosti takto vynaložených trov vedľajšieho účastníka je právne významným to, že žaloba bola zamietnutá práve z dôvodov namietaných vedľajším účastníkom, t.j. pre nepreukázanie splnenia zákonných podmienok pre vznik zodpovednosti žalovanej za škodu.

Aj v prípade zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom však platí, že vedľajšiemu účastníkovi možno priznať iba náhradu účelne vynaložených trov, t.j. trov nevyhnutných pre účelné bránenie práva účastníka, na strane ktorého vystupuje (v danom prípade na strane žalovanej), a to aj s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p..

V sporovom konaní povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci. Vychádzajúc z ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., ak účastník konania mal vo veci plný úspech, súd mu prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V prejednávanej veci vedľajším účastníkom na strane žalovanej je právnická osoba (združenie), predmetom činnosti ktorej je ochrana práv spotrebiteľa (§ 93 ods. 2 O.s.p.), ktorá z vlastného podnetu vstúpila do konania, v ktorom proti žalovanej bol uplatňovaný jednak nárok na zaplatenie sumy 62,07 € titulom nezaplatených poplatkov za poskytnuté elektronické komunikačné služby a sumy 131 € titulom náhrady škody.

Postavenie vedľajšieho účastníka je upravené v § 93 O.s.p. (v znení účinnom do 31.12.2014) a od postavenia účastníka, ktorého v konaní podporuje, je odlišné tým, že i keď koná vlastným menom, jeho postavenie čiastočne je obmedzené postavením účastníka, ktorý je dominus litis. Postavenie vedľajšieho účastníka je charakterizované rovnakými procesnými právami a povinnosťami, ako sú práva a povinnosti účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje. Právo na náhradu trov konania a povinnosť nahradiť trovy konania sú procesnými právami a povinnosťami, v prípade úspechu (pomerného úspechu) účastníka, ktorého vedľajší účastník v konaní podporoval, vedľajší účastník má právo na ich náhradu, ale rovnako aj v prípade neúspechu (pomerného neúspechu) ním podporovaného účastníka musí znášať povinnosť náhrady trov konania úspešnej procesnej protistrane, prípadne musí znášať to, že súd vysloví, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 142 ods. 1, 2 O.s.p.).

K námietke vedľajšieho účastníka, že mu patrí plná náhrada trov konania argumentujúc tým, že ohľadom „nároku“ (do ktorého vstúpil) mal plný úspech vo veci, odvolací súd uvádza, že je právne irelevantná.

Občiansky súdny poriadok neumožňuje vedľajšiemu účastníkovi vstúpiť do konania len ohľadom (niektorej) časti konania ním podporovaného účastníka, rovnako ako žalovanej neumožňuje si vybrať, že ohľadom niektorého z viacerých, voči nej uplatňovaných nárokov tou istou žalobou, bude vystupovať ako žalovaná.

Z tohto dôvodu ani vedľajší účastník, ktorý v konaní podporoval žalovanú, nemôže si vybrať, ohľadom ktorého z viacerých žalovaných nárokov bude žalovaná v konaní podporovať. Odvolací súd poznamenáva, že žalobca je pánom sporu a iba on rozhoduje o tom, aké nároky voči žalovanej uplatní.

Ak vedľajší účastník zvažuje svoj vstup do konania, rozhoduje jedine o tom, či do konania na podporu žalovanej vstúpi, alebo nevstúpi. Ak sa rozhodne vedľajší účastník pre vstup do konania na podporu žalovanej v zmysle platného Občianskeho súdneho poriadku, jeho podpora v konaní sa vzťahuje na

všetky žalované nároky, t.j. buď vstúpi do konania, a to ohľadom všetkých žalovaných nárokov a v celom ich rozsahu alebo nevstúpi.

Nepatričné sú teda úvahy vedľajšieho účastníka o možnosti vstúpiť do konania len ohľadom čiastočného nároku a na to nadväzujúce úvahy o plnom úspechu v konaní, ako aj odkazy na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove a v Banskej Bystrici.

Z dôvodov vyššie uvedených vyplýva, že právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania (rovnako ako aj povinnosť nahradiť trovy konania) sa odvíja od úspechu účastníka, na podporu ktorého vedľajší účastník v konaní vystupoval. Vedľajší účastník v posudzovanom prípade podporoval žalovanú, ktorá mala len čiastočný úspech vo veci, a preto aj vedľajší účastník má právo na náhradu jeho účelných trov v rovnakom rozsahu ako sama žalovaná.

V prejednávanej veci žalobca sa domáhal zaplata sumy 193,07 €, z ktorej mu bola priznaná suma 62,07 €, teda bol úspešný v rozsahu 32,14 %. V prevyšujúcej časti, t.j. 67,86 % ide teda o úspech žalovanej, keďže žaloba v prevyšujúcej časti bola zamietnutá a takto celkový úspech žalovanej predstavuje 35,72 % (67,86 % mínus 32,14 %). V tomto rozsahu patrí náhrada trov konania žalovanej, a teda aj vedľajšiemu účastníkovi.

Trovy vedľajšieho účastníka pozostávajú z odmeny za 2 úkony právnej služby, t.j. príprava a prevzatie zastúpenia dňa 20.2.2014 a vyjadrenie k žalobe zo dňa 21.7.2014 vo výške 16,60 € za 1 úkon v zmysle vyúčtovania doručeného súdu dňa 21.7.2014 (vychádzajúc z hodnoty veci 131 €) a z režijného paušálu za tieto 2 úkony po 8,04€, spolu 49,28 € (16,60 € x 2 + 8,04 € x 2). Z tejto náhrady predstavuje, 35,72 % sumu 17,60 € a v tomto rozsahu preto odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka v zmysle ustanovenia § 220 O.s.p. tak, že zaviazal neúspešného žalobcu na náhradu trov prvostupňového konania úspešnému vedľajšiemu účastníkovi vo výške 17,60 €, ktorú je povinný zaplatiť právnej zástupkyňi JUDr. Monike Marjanovič v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p..

Vzhľadom na skutočnosť, že v odvolacom konaní žalobca aj vedľajší účastník mali len čiastočný úspech (žalovaná nebola účastníčkou odvolacieho konania), lebo odvolaniu vedľajšieho účastníka nebolo vyhovené v celom rozsahu, odvolací súd v zmysle ustanovenia § 224 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 2 O.s.p. rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.